

—*Domingo, quina és la vostra edat.*

—Vaig néixer el 12 de maig de 1905, per tant tinc 76 anys.

—*Nom dels vostres pares?*

—El pare es deia Jacint i era fill de can Maspons (aquesta casa), i la mare es deia Carolina i era filla de can Colom.

—*Quants germans sou o heu sigut?*

—Erem 4 germans: la Maria, l'Isidre i jo que erem bessons (malauradament l'Isidre va morir als 19 anys) i en Jaume.

—*Parlem una mica de la vostra vida.*

—Vaig anar a l'escola de Sta. Eulàlia que va ser a Can Mallorca i, ja al final, vam estrenar les que encara hi han a la Sagrera. Feiem el trajecte a peu (4 viatges cada dia). El mestre que tenia era el Sr. Joaquim Tramosa, i en guardo molt bon record.

Sempre he treballat al camp. L'estil del pagès ha canviat molt, afortunadament ara les màquines fan que aquesta feina sigui menys dura. La jornada al camp era més llarga i més feixuga.

—*El servei militar?*

—Vaig fer el servei al Cuartel de Granollers com a «quota». Pagàvem una quantitat i sols servíem 9 mesos. La nostra promoció va ser la 1.ª que els va servir tots seguits. Fins aquell any els quotes servien 3 anys i feien 3 mesos cada any.

—*En el temps de la vostra joventut quines diversions tenieu?*

—Vaig ballar un parell d'anys les gitanes amb la colla del Rieral. Amb el futbol vaig passar-hi molt bones estones, jo jugava de davanter centre. En aquells moments hi havia una gran pugna entre dalt i baix.

Anavem també a ballar a La Sala. Haviem fet bastantes obres de teatre a La Sala, recordo: «El misteri del bosc», «Genoveva de Brabante», «La bufarria de la llibertat», etc...

—*Quan us vau casar?*

—L'any 1929 em vaig casar amb l'Emilia Ciurans i Rosàs de Can Sabater, fruit d'aquest matrimoni es la Montserrat i en Lluís.

—*La Casa de Can Maspons tenia cura de la Capella de Sant Cristòfol?*

—Sempre hem guardat la clau i cuidat de la neteja. Fins l'any 36, que